

Jecsmenik Arnold beszámolója

Augusztus 3-án (pénteken) reggel repültünk Skócia felé. Én már ültem egy párszor repülön, de mint máskor, most is nagyon élveztem. A repülön alig vártam már, hogy megérkezzünk Skóciába. Edinburgh-ba 20:15 kor értünk meg, ahol már Pam izgatottan várt minket. Ezután beültünk Pam kocsijába és irány Dunscore. A Dunscore-ba vezető úton végig mesés tájakat csodálhattunk meg, gyönyörű volt. Dunscore-ba kb. 23:00 fele értünk meg, egy családias otthonos házikóba. Este sokat beszélgettünk még és megismerhettük Pam férjét Collint is. Másnap reggel indultunk egy Farm show-ra, ahol eltöltöttük az egész délelőttünket. A shown megismerkedtünk a környéken tenyésztett kecskékkal, lovakkal, és a régióra jellemző fekete-fehér csíkos Galloway marhát is megcsodálhattuk. Az állatokon kívül a híres skóciai időjárás egy kiadós jégeső formájában is bemutatkozott nekünk, aminek köszönhetően rendesen eláztunk. Délután pedig vacsorázni mentünk egy másik családhoz, ahol kipróbálhattuk a skótdudát.

Leginkább az tetszett, hogy minden nap más és más családot ismerhettünk meg és vacsorázhattunk velük. Vasárnap az Istentisztelet után John-al és feleségével tölthettünk egy napot. Ők elvittek minket a tengerpartra sétálni. A tengerpart nagyon különleges volt, mert szikla, homok és kavics helyett kagylók borították a partot. Az estét a farmjukon töltöttük, ahol John körbevezetett bennünket. Egy kis versenyt is szervezett nekünk diákoknak. A veteményeskertjükben kellett felismernünk és angolul megneveznünk az ott található zöldségeket, gyümölcsöket. A szórakozás mellett sok új angol szót tanultam ezen a napon.

Hétfőn délelőtt Dumfriesbe látogattunk, ahol Jane Haining középiskoláját néztük meg, illetve Robert Burnsszel is megismerkedhettünk a róla elnevezett múzeumban. Délután Dunscoreban Jane Haininghez köthető helyszíneket látogattuk végig. Megnéztük a szülőhelyét, a templomot, ahova járt, ami ma már sajnos egy garázs, illetve az általános iskoláját. Pam, a házinénink mutatta be nekünk Janet, így jobban megismerhettük az általunk megnyert verseny névadóját. Ezen a napon egy másik gyülekezeti tag, Matthew volt velünk. Az estét az ő farmján töltöttük, ahol feleségével körbevezetettek minket és megsimogathattuk az állatait is. Nagyon vicces volt hallgatni, hogy minden szarvasmarhának külön nevet adtak, és meg is tudták különböztetni őket.

Kedden Alison vitt le minket a tengerpartra Sandyhillsbe, ahol sokat játszottunk, nevetgáltunk és én még fürödtem is a tengerben. Épp apálykor érkeztünk így nagyon érdekes élmény volt, hogy jó sokáig be tudtunk sétálni a tengerben. A sárba bele is ragadtunk, és nagyon vicces volt kiküzdeni magunkat onnan, ahogy ez a csatolt képen is látszik. Délután egy 13. századbeli hatalmas apátságot látogattunk meg. Az apátságot Sweetheart Abbeynek hívták, ami azért érdekes, mert a hölgy, aki alapította férjének állított emléket ezzel az apátsággal, s itt lett eltemetve korábban elhunyt férje szívével együtt. Az itt szolgáló szerzetesek rájuk emlékezve nevezték el így az apátságot. Az estét egy nagyon kedves hölgnél töltöttük, aki másnap elkísért bennünket a Drumlanrig kastélyhoz. A kastély a 17. században épült, és ma is otthona a mindenkori Queensbury hercegnek. A kulturális látnivalók mellett a kastélypark remek sportolási lehetőséget is kínált, így például délután körbeciclizhettünk a kastélyhoz tartozó birtokon.

Szerdán este Pam és Collin egy felejthetetlen búcsúvacsorát készített nekünk. Megkóstolhattunk nagyon sokféle jellegzetes skót ételt, többek között a Haggist. Másnap reggeli után indultunk Glasgow-ba, ahol a városi élet várt minket. Én nagyon vártam, mivel jobban szeretem a városi életet. New Lanarkba mentünk, ahol a másik vendéglátó, Lynn várt minket. New Lanark a világörökség része, mert a városrész a 18. századból maradt fent. Itt részt vehettünk egy interaktív kiállításon, ahol megismerkedhettünk a korabeli város életével egy 10 éves kislány szemszögéből. Beülhettünk a korabeli iskolába is. A nap este bowlingozni vittek el minket. Nekem nagyon tetszett és nagyon élveztem. Glasgow-ban sok fiatalot ismerhettünk meg, akik nagyon aranyosak voltak. Másnap Cumbrae szigetére mentünk, ahova egy komp vitt át minket. Ott körbecicikliztük az egész szigetet ami mondjuk nekem eléggé farasztó volt, de megérte mert csodálatos volt a táj a hatalmas hegyekkel. Szombaton vidám parkba mentünk, ahol nagyon-nagyon jól éreztük magunkat. Mondjuk én nem nagyon mertem felülni semmire, de még így is nagyon élveztem. Mozizni is voltunk. Próbáltak minket minnel több helyre elvinni és szórakoztatni, ami sikerült is nekik. Vasárnap Glasgownt nézhettük meg egy városnéző buszról, hétfőn Edinburghben voltunk. Érdekes volt látni a két rivális város közti különbséget. Mindkét város bővelkedik gyönyörű épületekben. Glasgowban nagyon tetszett a katedrális és az egyetem hatalmas, díszes épülete. Edinburghben csodálatos volt a vár és a palota a Royal Mile két végén. Míg Glasgow a modern, ipari város képviseli, addig Edinburgh megőrizte a középkor hangulatát. Mindkét helyen lehetőségünk volt ajándék vásárlására. Sok ajándékot vettem az

itthoniaknak. Este a templomban búcsúpartit tartottak nekünk, ahol táncoltunk, énekeltünk, ettünk. A gyülekezeti tagokból verődött össze egy kis zenekar, akik az élő skót zenét szolgáltatták, amire skót táncokat tanítottak nekünk. Nagyon élveztük. A partynak kb. 22:30-kor lett vége, azután visszamentünk a szállásra. Már nem nagyon tudtunk aludni, mivel hajnalban indultunk a repülőtérre .

Nagyon hálás vagyok érte, hogy eltölthettem Skóciában ezt a 10 napot. Nagyon élveztem egész Skóciát, és ha lesz rá alkalmam, még visszamegyek arra a csodálatos helyre.

Javaslom, hogy tegyél meg mindent annak érdekében, hogy Te lehess a következő Jane Hainig verseny győztese – MEGÉRI!

Üdvözlettel: Jecsmenik Arnold

(A 2011-12-es Jane Hainig Angol nyelvi Emlékverseny Vörösmaty-s győztese.)